

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓๑/๒๕๕๓

วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

ผู้ถูกร้องขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๕ (๕) ทำให้สมาชิกภาพในการเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๑๑๙ (๔) หรือไม่

ความเห็น

ข้อเท็จจริงที่คู่กรณีมีโต้เถียงกันรับฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับการสรรหาให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ต่อมา วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งให้นายยุทธนา เรืองวรบูรณ์ บุตรของผู้ถูกร้องเป็นนายกเทศมนตรีตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ผู้ถูกร้อง จึงเป็นบุพการีของผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี และมีปัญหาว่าตำแหน่งนายกเทศมนตรีเป็นตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า แม้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ (๕) จะมีได้บัญญัติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นบุคคลใด แต่ตามมาตรา ๒๕๙ ได้บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น และผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง จากบทบัญญัติดังกล่าว ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่อำนาจการบริหารประเทศ หรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการบริหารหรือควบคุมการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก็อยู่ในความหมายของการบริหารราชการแผ่นดินด้วย เพราะการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกได้เป็น การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ (๙) ก็ได้บัญญัติยืนยันไว้ด้วยว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้น ตำแหน่งนายกเทศมนตรี จึงเป็นตำแหน่งทางการเมือง เมื่อผู้ถูกร้องเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายอันเป็นบุพการีของนายยุทธนา เรืองวรบูรณ์ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้จะปรากฏว่า นายยุทธนา เรืองวรบูรณ์ ได้รับตำแหน่ง ภายหลังเมื่อผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้วก็ตาม แต่ก็มีผลกระทบต่อคุณสมบัติ หรือลักษณะต้องห้ามของผู้ถูกร้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นทันที

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่าผู้ถูกร้องขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๕ (๕) และทำให้สมาชิกภาพ ในการเป็นสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๑๙ (๔)

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ